

Sygn. akt I CSK 218/14

POSTANOWIENIE

Dnia 9 grudnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie z powództwa B. J.
przeciwko Z. J. i A. J.
o ustalenie nieważności umowy,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 9 grudnia 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanych
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 24 października 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 24 października 2013 r. Sąd Apelacyjny w [...] oddalił apelację pozwanych od wyroku Sądu Okręgowego w R., którym uwzględniono żądanie powódki o ustalenie nieważności umowy przeniesienia własności nieruchomości. W skardze kasacyjnej pozwani zarzucili orzeczeniu Sądu drugiej instancji naruszenie art. 378 § 1 w zw. z art. 328 § 2 k.p.c. oraz art. 233, art. 217 § 2 w zw. z art. 227 i art. 224 § 1 k.p.c. Na tej podstawie wniesli o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W sprawie nie występują przesłanki uzasadniające przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Oczywista zasadność skargi kasacyjnej ma miejsce wówczas, gdy z jej treści, bez potrzeby głębszej analizy oraz szczegółowych rozważań, wynika że przytoczone podstawy kasacyjne uzasadniają jej uwzględnienie. Skarżący powołujący się na oczywistą zasadność skargi ma obowiązek przedstawienia, na jakiej podstawie swoje twierdzenie opiera, w tym również wskazanie przepisów, które w jego ocenie zostały naruszone w sposób kwalifikowany. Skarżący nie przedstawili stosownych argumentów pozwalających na stwierdzenie, że Sąd Apelacyjny w sposób oczywisty, a więc kwalifikowany, naruszył przepisy prawa i w wyniku tego wydał oczywiście wadliwy wyrok.

Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzeczono jak w postanowieniu.